

(Poema)

Otuz illik işğalın
Olmalıydı bir sonu,
Ağılsız yağdı düşmən
Anlamalıydı bunu.

Eşitsin, duysun hər kəs
Yazdım zəfər dastanı,
Heç zaman yerdə qalmaz
Tökülən Şəhid qanı.

Mərd oğullar bu yolda
Etdilər fəda canı,
Pis olar aqibəti
Oyadanın aslanı.

Sülhlə həll olsun dedik,
Keçmədi haqq sözüümüz,
Çox heyif, deyiləni
Eşitdik tək özümüz.

Çox uzun illər bizlər
Gəzdik başı aşağı,
Düşmənsə sinəmizə
Durmadan çəkdi dağı.

Susdu bu haqsızlığa
Dünya baş bilənləri,
Gördük arxamızca da
Rişxəndlə gülənləri.

Nə qışımız qış oldu,
Nə yayımız yay oldu,
Haqsızlardan dərd-kədərdə
Bizlərə hey pay oldu.

Nə qədər Şəhid verdik,
Heç gülmədi üzümüz,
Ötən bu otuz ildə
Nələr gördü gözümüz.

İşğal etdi yağılar
Şəhərləri, kəndləri,
Vəhşi tək dağıtdılar
Bərələri, bəndləri.

Yerindən qazıldılar,
Daş üstə daş qalmaqda,
Dünya bu vəhşiliyi
Heç vecinə almadı.

Daha da qızıxdılar
Erməni diğaları,
Arxasında durduqca
Qansız havadarları.

Qudurğan bir it kimi
Çox irəli getdilər,
Xocalıda amansız
Qətlə qatıldılar.

Qoca, cavan demədən
Göyden odlar ələndi,
Bələkdə neçə-neçə
Körpələr güllələndi.

Belə dəhşət, belə qan
Kainat görməmişdi,
Hələ heç kim cəsəddən
Divarlar hörməmişdi.

* * *

Lentə almış qəhrəman
Çingiz bu faciəni,
Kainat görsün deyər
Burda olub keçəni.

Bir gözü kamerada,
Bir gözü ağlamışdı,
Hıçqırtısı Çingizin
Sinələr dağılamışdı.

Qəhrəman Mübarizin
Düşmən bu gün də hələ,
Eşidəndə adını
Düşür canna vəlvələ.

Deyir: güllələsək də
Ölmür - necə canlı,
Qan ay söz qanmaz yağdı,
Siznən çoxdan qanlıdı.

Ulu kökü, soyu var
Türkdü- dəli qanlıdı,
Yüzünüzlə vuruşan
Bir azərbaycanlıdı.

Bax indi o hayların
Qorxulu yuxusudu,
Əfsanəyə çevrilən
Xalqının Rembosudu.

Şuşa getdi xəbərin
Hər kəs duydu, dinlədi,
Vaqif, Natəvan ruhu
Məzarında inlədi.

Girib murdarladılar
O saf, müqəddəs yurdu,
Bax elə bil, o anda
Vaxt durdu, zaman durdu.

Necə aldılar axı
O alınmaz qalanı,
Düşməni varlığıyla
Hey lərzəyə salanı?

Şuşamızdan gəlmədi
Daha azanın səsi,
Əvəzində gəlirdi
Əsirlərin naləsi.

Çapdılar, taladılar
Qəniməttək satdılar,
Dahlilərin büstünə
Neçə güllə atdılar.

Qanmadılar bu yolla
Bizi sındırmaq olmaz,
İllər keçsə də qisas
Qiyamətə qalammaz.

Nələrə şahid oldu
Murov, Kəpəz, Qoşqarım,
Od götürdü gözüylə
Mənim ulu diyarım.

Elə analar gördük-
Oğlu şəhid olsa da.
Bu dərddən ürəyinə
Qara qanlar dolsa da.

Çox keçmədi bu ana
Özünü ələ aldı,
Kiçik oğlun cəbhəyə
Əliylə yola saldı.

Dedi- get oğul, sən də
Döyüş, üzün ağ olsun,
Oğul vətən üçündür-
Təki Vətən sağ olsun.

Get mərd oğullar kimi
Vuruş sözün qisası,
Yaram qaysaqanmamış
Al düşməndən qisası.

Eşidin, ay oğullar,
Dinləyin bu ananı,
Heç vaxt yerdə qalmasın
Bir damla şəhid qanı.

Murovun ətəyində
Şux dursa da Kəlbəcər,
Yaman incitdi onu
Kürəkdən dəyən xəncər.

Xəyanətin qurbanı
Olan bölgələr oldu,
Gizli badalaq vuran
Qonşu ölkələr oldu.

Kəlbəcəri görmədən
Getdi Bəhmən, Sücayət,
Ruhları qoy şad olsun,
Əminəm şad nəhayət.

Polad oğluya məlhəm
Hələ də ruhu gözür,
Keçilməz qayalarda
Əl, ayağın daş əziz.

Dözmədi ayrılığa
Qan ağladı "İstisu",
Sanki öz yarasından
Qan verdi qan, küsdü su.

Qarabağa gələn yol
Tək Laçından keçirdi,
Bölgənin işğalına
Düşmən məqam seçirdi.

Qədim Laçın da oldu
Xəyanətin qurbanı,
Düşmən də qaçırmadı
Bu fürsəti, bu anı.

Arif MUSAZADƏ,
AYB-nin üzvü

ZƏFƏR DASTANI

Laçınım deyər-deyər
Məhəbbət hey ağladı,
Kövrək mahnılarıyla
Sinələri dağıladı.

Qartaltək süzüb ruhu
Zirvələr dolaşdı hey,
Onun bu fəryadına
Qoşuldu ağladı ney.

* * *

Üzdü bizləri yenə
Cəbhədən gələn xəbər,
İtirib iki gözün
Döyüş vaxtı bir əsgər.

Eşidən gənc qız bunu,
Getdi xəstəxanaya,
Yaxınlaşdı əsgərin
Əlin tutan anaya.

Dedi- ay ana, eşit,
Dinlə mənim sözümlə,
İgidə qurban dedim,
Siz alın bir gözümü.

Evdə qərar tutmadım
Bacarmadım özümlə,
Əsgər baxsın dünyaya
Daha mənim gözümlə.

Tovuz hadisələri
Bir ananı bitirdi,
Necə dözsün bu ana
General oğul itirdi.

Yer də, göy də göynədi
Bu ana fəryadına,
Saldıqca odlanırdı
Olanları yadına.

Sən eşidən oğuldun
Axı ana sözüdü,
Mən sənə hey söylədim
Bala, gözle özünü.

Sənsə gülüb deyərdin:
Poladdan güllə keçməz,
Mənim adım Poladdır,
Polad sınar, öyilməz.

Belə övladı olan
De, Vətən basılarımı?
Torpağı uzun zaman
İşğal altı qalarmı?

Dözdük, bədsir bu qədər,
Daha bədsir, daha bəs,
Bunlar sülhdən anlamaz,
Cəhd əbədsir, cəhd əbəs.

Deyib hücum əmrini
Verdi Ali Komandan,
Ərlər döyüşə girdi
Hər tərəfdən, hər yandan

Bütün cəbhələr boyu
Başladı qanlı savaş,
Ordu irəliləyirdi
İnamla yavaş-yavaş,

* * *

Nəhayət o gün gəldi,
Axır güldü üzümüz,
Sevinc göz yaşlarıyla
Doldu ağlar gözümüz.

Aparıcı sevincdən
Güldü, coşdu, çağladı,
Dedi, azaddı beş kənd,
Gözü doldu, ağladı.

Bunu bizə yaşadan
Oğullara can qurban,
Sevinəndə kövrəlib
Nə gözəl ağlar insan.

Aslanlardan yaranmış
Xüsusi Təyinatlı,
Hər biri göyden enən
Oğlan idi "Ağ atlı".

Dillərdə əzbər oldu
"Xudayın təsnifi",
Avazıyla yox etdi
Düşmən yaradan mifi.

Qanlı döyüşlər gördü
Cəbrayıl dağlarında,
Şəhidliyə qovuşdu
Zəngilan torpağında.

Qovdular qaçdı, getdi
O azğın it sürüsü,
Bax o gündən azaddır
Xudafərin körpüsü.

Bizim uğurumuza
Sevindi dağlar, daşlar,
Durmadan alqışladı
O taydakı qardaşlar.

Saxlaya bilmədilər
Sevinc göz yaşlarını,
Daha dik tutacaqlar
Qürurla başlarını.

Dedilər- qədəminiz
Mübarəkdi, aslanlar,
Şəninizə yazılar
Çox nağıllar, dastanlar.

Xarqonun vətəninə
Yeni Xarqo doğuldu,
Bizim qəhrəman Tərhan
Onun kimi oğuldu.

İndi mənə tapılmaz
Tanımayan Tərhanı,
Özünü oda atan
Nər ürəkli oğlanı.

(Davamı var)